

ה"ת 40274/12 - רן הרинг נגד משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 40274-12-20 הרинг נ' משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת ג'ני טנום
רן הרинг
ע"י עו"ד גיא הרинг
נגד
משטרת ישראל/ שלוחת הונאה חיפה
החלטה

ההחלטה זו נסבה על בקשת המבוקש לשחרר כספים בסכום של כחצי מיליון ל"נ שנטפו בחשבון מס' 522937 בبنك הבינלאומי (להלן - **החשבון**), ושיכים לחברת א.י. אוור בע"מ שבבעלותו ובעלותו.

נתוני רקע ועיקר טענות הצדדים:

בנוגע לבקשת המבוקש ומעורבבים נוספים התנהלה חקירה מסועפת על ידי המשיבה, תחילתה כסمية ולאחר מכן כלולה, בעקבות של מרמה והלבנתה הון שבוצעו עפ"י החדר משך תקופה ארוכה במהלךה הונאה המבוקש ורימה אחרים, בין עצמו ובין באמצעות אחרים כולל באמצעות חברות הקשורות אליו, בסכומים המוערכים במאות אלפי ל"נ.

במסגרת פעולות החקירה שבוצעו על ידי המשיבה, נערכו המבוקש וחסודים נוספים ששוחררו לאחר מכן, ונפתח רכוש הקשור לבקשת המבוקש.

אין חולק, כי לגבי רכוש אחר שהבקשה אינה מתייחסת אליו ניתן מעט לעת החלטות על ידי בית המשפט בנוגע להערכת תקופת תפיסתם בידי המשיבה. עפ"י הדיווח של המשיבה מהיום, מועד התפיסה של חלק מהרכוש צפוי להסתיים ביום 23.2.2021 והמשיבה עתידה להגיש לגבי בקשה להערכת מועד תפיסתו ב-180 ימים, ולגבי רכוש אחר אמרו להתקיים המשך דיון בבית המשפט המוחזק ביום 14.3.2021.

אין חולק גם כי בניגוד לרכיב אחר שנ庭נו לגבי כאמור צוים להערכת התפיסה, הרי שלגבי כספי החשבון שבנדון המשיבה לא בקשה להאריך את תפיסתם, אף שבתאריך 27.8.2019 פקע תוקף התפיסה הראשון, ומזה המשיבה לא פעללה להארכו.

על יסוד האמור טוען המבוקש כי על המשיבה לשחרר את כספי החשבון לידיו.
עמוד 1

בתגובה שהוגשה מטעמה, המשיבה אישרה את טענת המבוקש כי החשבון שבנדון לא כלל בבקשתו להאריך את תקופת התפיסה של הרכוש התפוס, ולכן הכוונים שניתנו להארכת מועד התפיסה לא מתיחסים אליו, אך זאת מחייבת שגגה של הבנק אשר לא מסר דיווח מתאים /או מחייבת טעות שלא שנעשה בהיסח הדעת עקב ריבוי הרכוש שנטאפס.

המשיבה טענה גם כי המבוקש מגיש את בקשתו בחוסר תום לב שכן שומה היה עליו להודיע לה בדבר קיומו של החשבון ולא להמתין כשנה וחצי עד להגשת הבקשה דן.

במהלך הדיון העלתה המשיבה טענות נוספות לייצוג של המבוקש בידי בא כוחו, כמו שנחקר כמעורב בפרשה, וטענה כי בא כוחו,עו"ד גיא הרинг, מנوع מלייצג אותו בהליך.

דין:

נפתח את הדיון בשאלת הייצוג.

לאחר ששלמתי את טענות הצדדים ולאחר שענייני בהחלטות שונות שניתנו בשאלת הייצוג, אני מוצאת כי לא קיימת מניעה מיצוג המבוקש בידי עו"ד גיא הרינג, וזאת ממש טעםם עיקריים.

הטעם הראשון נועז בעובדה כי הדיון בבקשתה נעשה מבלי לחשוף בפני עו"ד גיא הרинг חומר חקירה כלשהו, ולכן אין בידו להשפיע על התקדמות החקירה ולבתו שלא לשבש את מהלך החקירה.

הטעם השני סב סביר עמדתן של המשיבה ושל הפרקליטות לגבי כתבי האישום שיונגו לאחר הליך שימוש, כאמור בסעיף 3 לדוח הסודי (שםן על ידי ג.ט) - עמדה המלמדת כי אין עוד מניעה בדבר הייצוג של המבוקש בידי בא כוחו הנוכחי.

זה המקום לעיר, כי עו"ד גיא הרинг יציג את המבוקש גם בהליכים קודמים בפני מספר שופטים, וגם אז בתם המשפט הגיעו למסקנה כי אין מניעה בדבר הייצוג שהוא מעניק למבוקש.

לפיכך, אני דוחה את עמדת המשיבה בכל הנוגע לייצוג המבוקש בידי בא כוחו עו"ד גיא הרинг, ויש לצפות כי המשיבה תחדל מהעלאת טענה זו בהליכים עתידיים, ככל שיהיו.

וכעת לבקשת גופה - אקדמיים לומר כי לאחר ששלמתי טענות הצדדים שוכנעתי לדחות את הבקשה של המבוקש ולקבל את בקשת המשיבה להורות על הארצת התפיסה של החשבון.

סעיף 35 **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש), תשכ"ט-1969** (להלן - **הפקודה**), קובע ה佽יך יש לנוהג עם תפוסים. לפי האמור שם, על המשטרה להשיב תפוסים לידי מי שנלקחו ממנו בתום 6 חודשים מיום

עמוד 2

תפיסתם אם עד אז לא הוגש כתוב אישום או לא ניתן לגבייהם צו לפי סעיף 34 לפקודה. אולם, אם הוגשה בקשה מטעם המשטרת להאריך את תקופת התפיסה. וזה לשון הסעיף:

"אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרת, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרת את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".

בהתייחס למועד ודרך הגשת בקשה להארכת תקופת התפיסה, בית המשפט העליון קבע, כי על המשטרת ליזום הגשת בקשה לבית המשפט להארכת תקופת התפיסה, ואין לראות בהтенגdotah לבקשת להזרת התפוסים מושם תחליף המgest בקשה להארכת התקופה (בש"פ 6686/99 **עובדיה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד (2), 464 (2000)). יחד עם זאת, ניתן להגיש בקשה להארכת מועד התפיסה גם לאחר תום 6 החודשים ממועד התפיסה, היינו הארכה בدىיעבד (בג"ץ 2393/91 **פרידנברג נ' שופטת השלום בת"א**, פ"ד מה(4) 490 (1991)).

בבש"פ ויסמן (בש"פ 4971/08 **ויסמן נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 28.10.2008) נקבע כי:

"모בן הוא כי דרך המלך היא כי על המשיבה לפנות במסגרת המועד הנוכחי בבקשת להארכת מועד ההחזקה בחפצים התפוסים. מחדלה של המשיבה לפעול כן הינו שיקול שיש לקחו בחשבון עת מגישה היא את הבקשה באיחור. עם זאת, אין בכך כדי לשלול את סמכותו של בית המשפט להיעתר לבקשת להאריך את ההחזקה אף אם הוגשה הבקשה לאחר חלוף המועד".

ומכאן, שבית המשפט מוסמך להיעתר לבקשת להאריך את החזקה בתפוס אף אם הבקשה מוגשת באיחור, היינו לאחר פקיעת התפיסה הקודמת, ואפילו לאחר הגשת בקשה לשחרור התפוס - כפי שהוא המצב במקרה דן.

במסגרת השיקולים שיש לשקל לעניין הארכת תקופת התפיסה, יש להתחשב לא רק בזכויות הקנייניות של הפרט אלא גם באינטרס הציבורי. בעניין פפיסמדוב (בש"פ 998/05 **פיפסמדוב נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, מיום 20.3.2005 סלים נ' נקבע כי:

"כבר נאמר, כי פורמליות אינה חזות הכל ויש להידרש למהות (בש"פ 4756/03 סלים נ' מדינת ישראל (טרם פורסם) (השופטת בגיןש), אך את המהות יש לבדוק בכל מקרה היטיב, ובודאי כשבפלילים ובזכויות חוקתיות עסקין. מאידך ניסא, אין מקום ליתור על אינטרס ציבוררי אך בשל מחדר הרשות (בש"פ 85/856 מדינת ישראל נ' לינזר, פ"ד לט(2) 783, 784 (השופט - כתארו אז - ברק)). אכן, רשאי בית המשפט להאריך את מועד ששת החודשים אף בدىיעבד, ורק הוא שלא לעשות כן, הכל לפי נסיבות המקרה".

ולענינו - אין מחלוקת כי המשיבה לא ביאה להאריך את תפיסת החשבון, וכי מאז פקיעת מועד התפיסה המקורי עמוד 3

חלפו כשנה וחצי מבלתי שתוגש בקשה כלשהי לגביו. ولكن השאלה שעומדת面前 על הפרק היא, האם יש להורות על שחרור החשבון, לפי בקשת המבקש, או שמא להורות על הארצת התפיסה, כבקשת המשיב?

בהתיחס לטענת המבקש כי המשיב לא טרחה לבקש את הארצת התפיסה גם לאחר שנודע לה על הבקשת לשחרור החשבון, אבاهיר כי אומנם המשיב לא יזמה הגשת בקשה להארצת התפיסה של החשבון, להבדיל מרכוש אחר שלגביו נתבקשנו וניתנו צוים להארצת מועד התפיסה, אך בניגוד לטענת המבקש, המשיב עתרה גם עטרה בתגובה לבקשתה לבקשתה, הן בכתב והן בדין, להאריך את מועד התפיסה של החשבון שבנדון.

בבואי להכריע בשאלת הנ"ל לקחתי בחשבון את חומרת המעשים המיוחסים לבקשת. חומר החקירה שנცבר בידי המשיב מקיים תשתיית ראייתית לכואורית לביצוע העבירות המיוחסות לבקשת. חומר החקירה הרוב מבסס כי הצורך את החשד לביצוע עבירות מרמה ולהלבנתה הון בידי המבקש בסכומים של מיליון ל"נ לפחות בנושאים רבים שנפלו לכואורה קורבן למעללו.

התחשבותי גם בעובדה כי רכוש אחר של המבקש נתפס, וכי רק החשבון דן לא כלל בצוויים שניתנו להארצת תקופת התפיסה. בהקשר זה ניתן, כי אפילו המבקש עצמו לא ידע כי מועד התפיסה של החשבון פסק, ורק באקרראי נודע לו אודותך. רוצה לומר, כי לא נוצרה אצל המבקש ציפייה סבירה לשחרור החשבון באופן שיכול לבסס אינטראס הסתמכות מצדיו בדבר שחרור הכספיים שבחשבון.

לקחתי בחשבון גם כי עפ"י הנתוניםعلיים מתיק החקירה ומהצחרת נציג המשיב, החקירה נמצאת בישורת האחونة שלה, והפרקליטות אשר מלאה את הפרשה אמרה לשלו מכתב ידוע למעורבים בחודש 2021/9.

זאת ועוד, הסכם שתפוס בחשבון הוא אומנם גדול, כחצי מיליון ל"נ, אולם היקף העבירות שבוצעו לכואורה הוא הרבה יותר גדול. כך או כך, בתיק החקירה קיימים צו עיקול שמליא לא מאפשר שחרור הכספיים שבחשבון, גם אם הייתה מורה על שחרורם.

לסיום, סיבת המחדל שבעיטו לא בקשה המשיב להאריך את תפיסת החשבון מקובלת עלי, ואינה מלמדת על זלזול בזכיות המבקש, ובוודאי שלא בהתעමרות בו, ותעיד על כך העובدة כי המבוקשת פעולה ללא זאת לקידום החקירה.

סיכום של דבר, נסיבות המקירה מטויות את כף המאזנים באופן ברור לטובת האינטרס הציבורי.

אשר על כן, אני>Dochah את הבקשת לשחרור החשבון.

כמו כן, ובהתאם הדעת למועד הצפי לקיים השימוע, ומטור תקויה אמיתית כי בשלב החקירה יגע לסיומו, אני מורה על הארצת התפיסה של הכספיים שבחשבון לעוד 180 ימים מהיום.

המשיבה מוזמנת לקבל חזרה את תיק החקירה.

המציאות תמציא החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדך
הצדדים.